

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Regeringen lod sig presse af socialdemokratiet til at lægge et forslag frem! Er hr. Svend Heiselberg ikke klar over, at regeringen havde stemt socialdemokratiets forslag ned i 1983? Den fik først et flertal her i salen, da man fremsatte sit eget forslag. Det flertal havde ikke været til stede, hvis hr. Svend Heiselberg og regeringen havde haft den opfattelse, den havde tidligere. Regeringen havde altså en anden opfattelse, og dér er ingen undskyldning. Det skal der i øvrigt heller ikke være.

Rahbæk Møller (SF):

Om det foreligende lovforslag skal jeg sige, at vi kan støtte hensigten. Vi har nogle spørgsmål til den konkrete udformning.

For det første: hvorfor bruger man ikke milliardformuen i Danmarks skibskreditfond? I forbindelse med eksportgarantierne virker Danmarks erhvervsfond som buffer; det vil sige, at de tager tabene, og at de får forsikringspræmierne. Det er helt naturligt at bruge den samme form i forbindelse med skibskreditfonden. Det er absurd at fastholde illusionen om, at der er tale om en helt privat fond.

For det andet stiller vi os lidt tvivlende over for summen, de 500 millioner. Er det tilstrækkeligt? Det virker beskedent i forhold til det samlede skibsbyggeri og i øvrigt i forhold til garantisummen for eksportgarantiordningen.

For det tredje har vi lidt svært ved at vurdere, hvad det egentlig er, staten påtager sig. Det er meget upræcist. Vi kan se, at statens risiko højst må andrage 50 pct. af lånet, men hvor stor er f.eks. rederens forpligtelse? Hvor stor er værfternes? Det overlades åbenbart til administrationen. Jeg synes godt, man i hvert fald i bemærkningerne kunne have skrevet, hvad man har i sinde. I øvrigt synes vi, at man for en ordning, der kun skal løbe i 1986, simpelt hen kunne have skrevet procenttallene.

Men som sagt, vi er positive over for intentionerne i dette forslag, og vi er i øvrigt også positive over for de øvrige ting, der ligger i regeringens pakke; dog vil jeg lige om skattereglerne sige, at vi er enige i, at det vig-

tigste er at få fjernet alle mulige former for skattetænkning.

Derimod står vi uforstående over for forslaget om at hæve antallet af parthavere til 50. Vi kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor det skal være tilladt 50 mennesker at unddrage sig skat, men ikke 51. Det vigtigste må være at få skattereglerne i orden, og så kan man for vores skyld godt droppe enhver form for begrænsning i antallet af parthavere.

Som en overgangsløsning, indtil skattereformen er gennemført, vil vi foreslå, at man indfører en begrænsning i udlejningsperioden på 2 år; så er vi fri for de mest spekulative arrangementer.

Men problemet med regeringens pakke ligger jo desværre i, at den ikke er tilstrækkelig. Det fremgår også tydeligt af henvendelser fra værfterne, idet der nemlig også indgår matching. Det, regeringen har gjort, er, at den har pillet alle de billige ting ud.

Vi er enige med regeringen i, at vi kan ikke ændre matchingreglerne, for det ville betyde, at hvis Italien giver f.eks. 50 pct. tilskud til værfterne, skulle vi også gøre det. Det er direkte konkurrence mellem statskasserne; det er som et bundløst kar. Det kan vi ikke være med i, og vi er lidt overraskede over, at socialdemokratiet støtter kravet. Socialdemokratiet plejer at skælde SF ud for at bruge nationalproduktet to gange, men vi må konstatere, at socialdemokratiet efter den målestok åbenbart er villig til at bruge bruttonationalproduktet både tre og fire gange.

Med disse betragtninger skal jeg ikke skjule, at der er behov for en stærkere indsats end den, regeringen foreslår. Når andre europæiske lande giver tilskud på 20, 30 og 50 pct., kan de danske værfter ikke konkurrere, selv om de er effektive. Derfor foreslår vi, at der gives et 20 pct.s tilskud i 1986 – det er i underkanten af de øvrige – og derefter skal det nedtrappes til 0 i 1990, hvor man må formode at den nuværende akutte krise er overstået. Det vil langtfra være gratis, men jeg er bange for, at det store problem for de øvrige partier ikke så meget er selve omkostningerne som det, at det lige pludselig dukker op på statsbudgettet. Der er jo desværre en kedelig tradition for i dette ting, at store erhvervstilskud skal smugles ind via skatteordninger, rentetilskud eller på anden vis. Vi foretrækker egentlig en direkte støtte, men